

॥ २० ॥ २१ ॥ अतएवउत्क्रांतजीवितान्कृत्वेत्याह ॥ २२ ॥ २३ ॥ नवत्याःनवतीः शताधिकाष्टसाहस्री नवतीरितिबहुवचनात्साप्यनेकगुणा ततश्चान्तैर्मुखैरित्यर्थः नवत्योनवतीरितिपाठेऽङ्कितामह
भावआर्षः ॥ २४ ॥ समास्तरत्आच्छादितवान्शामितवान् अग्निमभिप्रशाम्यप्रवेष्टुकामः सोमसमीपमितिशेषः ॥ २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥५॥

तान्यक्षनखतुंडाग्रैरभिनद्धिनतासुतः ॥ युगांतकालेसंकुद्धःपिनाकीवपरंतप ॥ २० ॥ महाबलामहोत्साहास्तेनतेबहुधाक्षताः ॥ रेजुरभ्रघनप्रस्थारुक्षिरौघ
प्रवर्षिणः ॥ २१ ॥ तान्कृत्वापतगश्रेष्ठःसर्वानुत्क्रांतजीवितान् ॥ अतिक्रांतोऽमृतस्यार्थेसर्वतोऽग्निमपश्यत ॥ २२ ॥ आवृण्वानंमहाज्वालमर्चिर्भिःसर्वतो
ऽवरं ॥ दहंतमिवतीक्ष्णांशुंचंडवायुसमीरितं ॥ २३ ॥ ततो नवत्यानवतीमुखानां कृत्वा महात्मागरुडस्तपस्वी ॥ नदीःसमापीयमुखैस्ततस्तैःसुशीघ्रमागम्यपु
नर्जवेन ॥ २४ ॥ ज्वलंतमग्निं तममित्रतापनःसमास्तरत्पन्नरथोनदीभिः ॥ ततःप्रचक्रेवपुरन्यदल्पंप्रवेष्टुकामोऽग्निमभिप्रशाम्य ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेआदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिसौपर्णेद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥५॥ ॥५॥ सौतिरुवाच जांबूनदमयोभूत्वामरीचिनिकरोज्ज्वलः ॥ प्रवि
वेशबलात्पक्षीवारिवेगइवार्णवं ॥ १ ॥ सचक्रंक्षुरपर्यंतमपश्यदमृतांतिके ॥ परिभ्रमंतमनिशंतीक्ष्णधारमयस्मयं ॥ २ ॥ ज्वलनार्कप्रभंघोरंछेदनंसोमहारि
णां ॥ घोररूपंतदत्यर्थयंत्रंदेवैःसुनिर्मितं ॥ ३ ॥ तस्यांतरंसदृष्ट्वैवपर्यवर्त्ततखेचरः ॥ अरंतरेणाभ्यपतत्संक्षिप्यांगक्षणेनह ॥ ४ ॥ अधश्चक्रस्यचैवात्रदीप्ता
नलसमद्युती ॥ विद्युज्जिह्वौमहावीर्यौदीप्तास्यौदीप्तलोचनौ ॥ ५ ॥ चक्षुर्विषौमहाघोरौनित्यंकुद्भौतरस्विनौ ॥ रक्षार्थमेवानृतस्यदर्शभुजगोत्तमौ ॥ ६ ॥
सदासंरब्धनयनौसदाचानिमिषेक्षणौ ॥ तयोरेकोऽपियंपश्येत्सतूर्णभस्मसाद्भवेत् ॥ ७ ॥ तयोश्चक्षूंषिरजसासुपर्णःसहसावृणोत् ॥ ताभ्यामदृष्टरूपोऽसौ
सर्वतःसमताडयत् ॥ ८ ॥ तयोरंगेसमाक्रम्यवैनतेयोऽतरिक्षगः ॥ आच्छिनत्तरसामध्येसोममभ्यद्रवत्ततः ॥ ९ ॥ समुत्पाद्यामृतंतत्रवैनतेयस्ततोबली ॥ उ
त्पपातजवेनैवयंत्रमुन्मथ्यवीर्यवान् ॥ १० ॥ अपीत्वैवानृतंपक्षीपरिगृत्याशुनिःसृतः ॥ आगच्छदपरिश्रांतआवार्यार्कप्रभांततः ॥ ११ ॥

जांबूनदमयइति प्रविवेशचक्रमित्युत्तरेणान्वयः ॥ १ ॥ चक्रंयंत्रं क्षुरपर्यंतंसमंततःकदंबमुकुलवत्क्षुरसहस्रयुतं चक्रवद्वेगेनबभ्रम्यमाणं यत्रप्रविष्टोमशकोपिसहस्रधाच्छिद्यते परिभ्रमंतमितिपुंस्त्वमार्षं अयस्मयं
लोहमयं अयस्मयादीनिच्छंदसीतिभत्वमार्षं ॥ २ ॥ ३ ॥ अराःचक्रस्यनाभिनेम्योःसंभेदकाष्ठानि तेषामंतरेणमध्यतः अंगंसंक्षिप्यअणुतरंकृत्वा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तयोःअंगेदेहौ आच्छिन
त्खंडशःकृतवान् ॥ ९ ॥ यंत्रमुन्मथ्यअमृतंअमृतकुंभं समुत्पाद्याउत्पपातेत्यन्वयः ॥ १० ॥ आवार्यवारयित्वा तिरस्कृत्येत्यर्थः ॥ ११ ॥